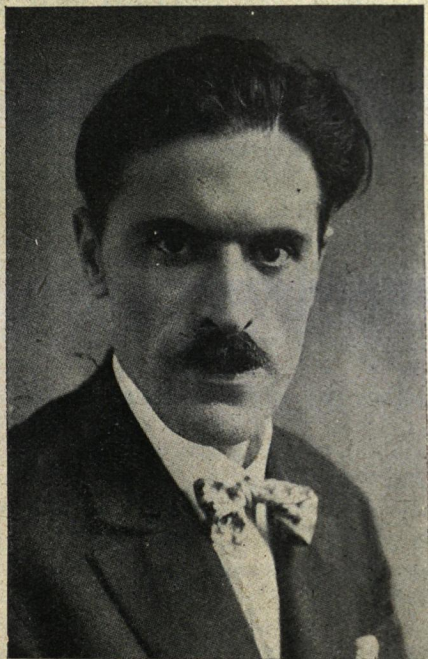

Петко Стайновъ

ПЪТЪТЪ НА САМОУПРАВЛЕНИЕТО ВЪ БЪЛГАРИЯ ОТЪ ОСВОБОЖДЕНИЕТО ДО ДНЕСЪ

ПЕТКО СТАЙНОВЪ

Роденъ въ гр. Казанлъкъ на 20 май 1890 г. свършилъ правото въ парижкия университетъ, гдето е миналъ и докторскитѣ си испити; свършилъ е и специалнитѣ курсове по административни и финансови науки при Проф. Бертелеми — Парижъ. Специализиралъ се по административно право въ Лайпцигъ при Проф. Ото Майеръ. Започналъ е да печата научни трудове презъ 1914 г. въ сп. „Юридически прегледъ“. Презъ войната е билъ на фронта, раненъ е на „Чеганъ“ и награденъ съ ордена за храбростъ. Презъ 1923 г. се хабилитира като частенъ хоноруванъ доцентъ по административно право, а презъ 1925 г. му се повѣрява и титулярството на катедрата по административно право при Държавния университетъ, която завежда и до сега. Отъ 1926 г. натоваренъ да чете лекции по специално административно право въ Свободния университетъ. По-важни научни трудове: 1. Администрация и правосъдие въ Германия, 1923 г.; 2. Компетентностъ и народовластие, 1923 г.; 3. Правото върху водитѣ, 1928 г.; 4. Административниятъ актъ, 1928 г.; 7. Извънпартийни и чиновнически министерства, 1928 г. Презъ 1928 г. е билъ избранъ за членъ въ международния

институтъ по публично право. А отъ 1925 г. е и народенъ представителъ.

При празнуването петдесетъ годишнината отъ свободното съществуване на България, наредъ съ другитѣ преценки въ постиженията на българския духъ и българската държава, налага се да се направи една преценка и за постиженията въ областта на самоуправлението и административното дѣление на България презъ този петдесетъ годишенъ периодъ. Най-първо трѣбва добре да се установи изходната точка т. е. да се начертае образа на самоуправлението и на административното устройство въ България при освобождението. Едно сравнение съ сегашното положение щѣ ни очертае осъществения напредѣкъ въ нашата държава.

*

Основата на днешното наше административно дѣление не трѣбва да се търси въ рускитѣ административни институции, отъ гдето да сж я заели първитѣ строители на българската държавна машинаруситѣ, нито въ по-далечнитѣ чужди системи, отъ които въ послѣдствиз, често сж правени заимствувания, а чисто и просто въ турската административна система, която бѣ добила своя завършенъ видъ въ турския законъ за вилаетитѣ отъ 1863 г., допълненъ въ 1871 г. съ закона за управлението на вилаетитѣ.

Съ отварянето на освободителната война, руското главно командване натовари *Князь Черкаски* да събере сведения за българитѣ и за България и съобразно съ полученитѣ резултати да изработи проектъ за управлението на освобождаванитѣ области. Руситѣ събраха такива материали и сведения, и преведеха и приложиха казанитѣ два турски закона, като внесоха само слаби поправки съобразно съ новосъздаденото положение. *)

*) На едно събрание, подъ председателството на императора, въ гр. Плещъ, на 29 май, 1879 г. Князь Черкаски формулиралъ така своята програма: